

VÁGYAKOZÁS

Számtalanszor hangoztattam mit érzek irántad

És, hogy magadat örökké a szívembe zártad

Nem számít a múlt a zord sötét éjszakák

S, hogy a bánat szívem s lelkem húrjait szaggatták

Szeretném, hogy minden olyan legyen mint régen

Mikor együtt kézen fogva sétáltunk a stégen

Szépen halkán a fülemben súgtad

Hogy nem kell más neked szíved nekem adtad

Akkor és ott én voltam a legboldogabb

De ez már csak a múlt s egyre homályosabb

Szeretnék újra viszont téged csókolni

S elhinni, hogy nem kell többé szenvedni

Szeretném ha újra és örökké tartana a szerelmünk

S, hogy egyszer még egyszer újra a szerelem tengerén együtt evezünk